

prima instanță: Șt. Starciuc
instanța de apel: Gh. Eni, N. Bondarenco, V. Movilă

Î N C H E I E R E

23 aprilie 2015

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Nicolae Clima
Ion Corolevschi, Ion Druță

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Ștefăniță Victor și Ștefăniță Alexandru,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de către Rusnac Ion și Rusnac Veronica împotriva lui Ștefăniță Victor și Ștefăniță Alexandru cu privire la repararea prejudiciului material și moral,

împotriva deciziei Curții de Apel Cahul din 16 decembrie 2014, prin care apelul declarat de către Ștefăniță Victor și Ștefăniță Alexandru a fost admis și casată hotărîrea Judecătoriei Cantemir din 08 septembrie 2014, cu pronunțarea unei hotărîri noi,

c o n s t a t ă :

La 14 februarie 2014, reclamantii Rusnac Ion și Rusnac Veronica au depus cerere de chemare în judecată împotriva pârâților Ștefăniță Victor și Ștefăniță Alexandru, cu privire la încasarea din contul pârâților, în mod solidar, a pagubei materiale în sumă de 2609,36 lei și pagubei morale în sumă de 20000 lei de la fiecare cu compensarea cheltuielilor judiciare.

În motivarea acțiunii reclamantii Rusnac Ion și Rusnac Veronica au invocat că la 27 octombrie 2011, aproximativ pe la ora 17:00, împreună cu fiul lor, născut la 2010, se aflau în satul Tigheci, raionul Leova, la magazinul din centrul satului, care era închis. Așteptând să se deschidă magazinul, au observat că în preajmă se mai afla o fetiță cu un băiețel mic. La un moment s-a apropiat un automobil din care au coborât două persoane necunoscute. Una dintre ele, un bărbat care apoi s-a dovedit a fi Ștefăniță Victor, a spus reclamantilor că pot fi probleme. A doua persoană era Ștefăniță Alexandru, care a început a-l numi pe reclamantul Rusnac Ion cu cuvinte necenzurate, agresându-l și amenințându-l că îi fărâcă capul, apoi l-a apucat de haine, deteriorând maioul și izbindu-l pe treptele magazinului, a început a-l lovi cu picioarele și pumnii.

Mai indică reclamantii că din automobil a mai coborât Popa Ion, care de asemenea l-a lovit pe reclamant. Rusnac Ion era ținut la pământ de Ștefăniță Victor,

iar ceilalți doi îl loveau. În momentul când reclamantul s-a smuls din mâinile lor, a început să fugă spre Primărie, dar a fost ajuns de către Ștefăniță Alexandru, care l-a doborât la pământ începând să-l lovească. Văzând că reclamanta Rusnac Veronica a început a striga după ajutor, Ștefăniță Victor i-a aplicat o palmă peste față, ultima scăpând copilul din brațe, iar pârâții s-au urcat în automobil și au plecat.

Prin acțiunile date reclamanților li-au fost pricinuite leziuni corporale.

Susțin reclamanții că s-au adresat cu plângeri la CPR Leova și Procuratura Leova, care a pornit urmărirea penală în baza art.287 alin.(2) Cod penal. Reclamanții au fost recunoscuți ca părți vătămate pe acest caz, nefiind recunoscuți ca parte civilă deoarece nu li s-a cerut să prezente actele necesare ce confirmă pagubele materiale, fiind nevoiți să înainteze prezenta acțiune. Prin sentința Judecătoriei Leova din 30.12.2013 pârâții au fost recunoscuți culpabili pe art.287 alin.(2) Cod penal.

În urma acestor acțiuni ilicite reclamanților li s-a cauzat pagubă materială în sumă de 2609,36 lei, inclusiv pentru tratament 2209,36 lei, care nu a fost recuperată până în prezent. Din materialele cauzei penale se confirmă că pârâții au acționat coordonat, având scopul să pricinuiască leziuni corporale, fără nici un motiv, în loc public, pricinuind dureri, nu au cerut iertare pentru cele comise. Reclamanții apreciază pagubă morală la suma 40.000 lei.

Prin hotărârea Judecătoriei Cantemir din 08 septembrie 2014 acțiunea a fost admisă parțial, cu încasarea din contul lui Ștefăniță Victor, a.n.1985, c/p 2001023209128, în mod solidar cu Ștefăniță Alexandru, a.n.1961, c/p 0961010969683, în beneficiul lui Rusnac Ion și Rusnac Veronica, cu titlu de prejudiciul material - cheltuielile legate de transport și tratament medical în sumă de 2609,36 lei, plus suma de 20.000 lei cu titlu de prejudiciu moral, total suma 22609,36 lei. S-a încasat din contul lui Ștefăniță Victor în mod solidar cu Ștefăniță Alexandru în beneficiul statului taxa de stat în mărime de 678,08 lei.

Prin decizia Curții de Apel Cahul din 16 decembrie 2014, apelul declarat de Ștefăniță Victor și Ștefăniță Alexandru a fost admis, s-a casat integral hotărârea Judecătoriei Cantemir din 08 septembrie 2014, cu emiterea unei noi hotărâri prin care:

S-a admis parțial acțiunea reclamanților Rusnac Ion și Rusnac Viorica.

S-a încasat de la Ștefăniță Victor și Ștefăniță Alexandru, în mod solidar, în beneficiul lui Rusnac Ion 2609,36 lei, în contul reparării prejudiciului material.

S-a încasat de la Ștefăniță Victor și Ștefăniță Alexandru, în mod solidar, în beneficiul lui Rusnac Ion 7.000 lei, în contul reparării prejudiciului moral.

S-a încasat de la Ștefăniță Victor și Ștefăniță Alexandru, în mod solidar, în beneficiul lui Rusnac Veronica 7.000 lei, în contul reparării prejudiciului moral.

S-a încasat de la Ștefăniță Victor și Ștefăniță Alexandru, în mod solidar, în beneficiul statului, taxa de stat pentru examinarea pricinii în instanțele de fond și apel, în mărime de 278,28 lei.

La 09 februarie 2015, Ștefăniță Victor și Ștefăniță Alexandru au declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Cahul din 16 decembrie 2014, solicitând admiterea recursului, casarea parțială a deciziei Curții de Apel Cahul din 16 decembrie 2014, anume în partea în care s-a încasat în mod solidar câte 7000 lei cu titlu de prejudiciu moral.

În motivarea recursului recurenții au invocat că instanța de apel la adoptarea hotărârii a interpretat în mod eronat legea, dat fiind faptul că reclamanții în cererea de

chemare în judecată cât și în cadrul dezbaterilor judiciare în instanța de fond și la Curtea de Apel Cahul, sau referit numai la probe care confirmă să dînșii au fost prejudiciat material , faptul pricinuirii prejudiciului moral nu a fost probat, prin urmare, suma de 7000 lei cu titlu de prejudiciu moral este exagerată.

Examinînd cererea de recurs declarată de Ștefăniță Victor și Ștefăniță Alexandru, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul urmează a fi respins ca inadmisibil din următoarele considerente.

Potrivit art. 440 CPC, procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în temeiurile prevăzute în art. 433 CPC.

În conformitate cu art.433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

În conformitate cu art.432 alin.(1), (2), (3) și (4) CPC, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărîrea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvîrșirea altor încălcări decît cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Astfel, analizînd argumentele recursului prin prisma existenței temeiurilor de declarare a recursului, Colegiul constată că acestea nu se încadrează în limitele stabilite de norma precitată, instanța de apel aplicînd corect normele de drept material și procedural.

Colegiul consideră că argumentele invocate în cererea de recurs sunt irelevante și declarative, motiv pentru care acestea nu pot fi reținute de către instanța de recurs întru admiterea cererii și casarea deciziei instanței de apel.

Mai mult, Colegiul învederează că dezacordul recurenților cu decizia instanței de apel, relatarea situației, în viziunea recurenților, fără a indica vreun temei prevăzut de art.432 alin.(2), (3) și (4) CPC, face ca acesta să fie respins de către instanța de recurs din considerentul că motivele indicate în dezacord nu se încadrează în prevederile normei precitate și nu constituie temei de casare a deciziei, recursul exercitat avînd caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificîndu-se numai legalitatea deciziei dar nu și temeinicia în fapt.

În aceeași ordine de idei, Colegiul precizează că potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII CPC, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, la caz, menționează și jurisprudența CEDO, conform căreia recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcei contra Irlandei, 16 aprilie 1991), însă motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror, atît prima instanță, cît și instanța de apel s-au pronunțat în mod corespunzător.

Din considerentele enumerate și avînd în vedere faptul că, argumentele recursului nu se încadrează în temeiurile prevăzute de art. 432 alin.(2), (3) și (4) din CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Ștefăniță Victor și Ștefăniță Alexandru, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, 432, 433 lit. a), art. 434 alin. (1) și art. 440 CPC completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

dispune

Recursul declarat de către Ștefăniță Victor și Ștefăniță Alexandru, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
Judecătorul
Judecătorii

Nicolae Clima

Ion Corolevski

Ion Druță